

Beren op de weg (letterlijk en figuurlijk)

Datum: 23-07-2016 | Dag: 325 | Km stand: 26.140 km | Land: Canada

Afgelopen weken:

Vanaf 'North Pole' in Alaska beukte ik 'even' op mijn fietsje over de 'Top of the World Highway', gravelwegen en modder overall! Na Dawson City (Canada) kwamen gelukkig de prachtige wegen weer terug. De natuur en het landschap van Yukon zijn om van te smullen. Ruig, onaangetast en zeer indrukwekkend! Ik fietste relatief gemakkelijk 150 km per dag, kampeerde gewoon ergens op een vlak stukje grond in het bos en had geen haast. Daar had ik geen tijd voor, want mentaal liep het helaas niet zoals ik wilde... Mijn gedachten schoten van links naar rechts, van boven naar onder; waar was ik nou werkelijk mee bezig? Hoe ging ik dit volhouden? Alles leek heel soepel te gaan, toch kwam ik niet uit die mentale strijd die eigenlijk nergens op sloeg, maar die er wel voor zorgde dat ik niet kon genieten. Ik was constant aan het vechten, maar waartegen eigenlijk? Ik kwam er niet meer uit... Ik besloot te doen wat ik als perfectionist het liefste niet doe: advies vragen. Alsof het zo moest zijn kwam ik de volgende dag precies de juiste persoon tegen (zie foto): Paul uit Engeland die al 1,5 jaar solo rond de wereld aan het fietsen was. Leunend op onze sturen deelden we een zak snoep en praatten we over van alles en nog wat. Hij is de eerste die ik ontmoette met wie ik wel samen had kunnen rijden (dat bleek wederzijds)! Na anderhalf uur moesten we echt door, maar ik had nog een vraag voor hem: 'What is the trick'?

Paul wist exact waarom ik zo aan het vechten was; hij had het zelf ook meegemaakt. Het enige wat hij zei was (vertaald): 'Fietsen is wat ik absoluut het liefste doe. Maar: fiets je om te leven, of leef je om te fietsen?' Twee nachten in een motel, rust en een warme douche brachten mij terug op aarde. Even niet vechten tegen beren die 's nachts rond je tent snuffelen... De berenteller staat al op 11 zwarte beren en 1 grizzly! Ik suisde vanaf Prince George richting Vancouver, nog maar 720 km (dit klinkt natuurlijk absurd, maar als je al 25000 km in de benen hebt, voelt het dichtbij). Terreinen zo mooi dat ik soms gewoon moest stoppen (zie achtergrond)! Gemakkelijk was het niet: stukken van mijn route op de Highway 99, de 'Sea to Summit'-route, zijn onderdeel van de Ironman Canada Triathlon. Maar dat deed er niet toe, ik kon weer genieten! Ik was onderweg naar Vancouver en daar zou ik de fiets even weg zetten. Voor even maar, want ik fiets om te leven, op en naast de fiets! Maar eigenlijk wilde ik deze update beginnen met iets anders. Waarschijnlijk ken je het gevoel wel: in het zonnetje op de fiets, genietend en los van alles. Fiets ik 's ochtends op die eindeloze, golvende, rechte weg, nog geen auto gezien en opeens springt er iets uit het struikgewas! Niet 1, niet 2, nee 3 zwarte beren, die zich vlak langs de weg tegoed deden aan wat bessen! Een moeder met 2 cubs; de gevaarlijkste situatie die zich kan voordoen! Ik fietste op nog geen 2 meter afstand, moeder

stond al op haar achterpoten, maar omdat het zo plots gebeurde, kon ik gewoon langs zoeven... Vol van schrik, adrenaline en opluchting gaf ik plank'gas', midden op de weg fietsend. Wauw, dat ging maar net goed! Bij de volgende stop nam ik een bak koffie en kwam ik tot rust. Ik vertelde de caissière over mijn bijna-botsing met 3 beren en kreeg prompt nog een bak koffie. Even later stuitte ik met vers brood en een muffin weer door op mijn racemonster. Heuvel op, heuvel af, het leek niet op te houden. Er zijn dagen geweest dat ik meer dan 4000 hoogtemeters deed. Ik

hield dit ritme 3 dagen vol en toen was het tijd voor rust: Vancouver! Made it!

Volgende land en uitdagingen: **United States**

Nog te gaan: **28.860 km**

Mijn planning verandert steeds, maar ik ben er zeer aan toe om vrienden en familie weer te zien. Gelukkig heb ik tussen neus en lippen vernomen dat er plannen zijn... Fijn, want na 11 maanden op de fiets begin ik ze echt te missen! De laatste wijziging in de route komt door mijn oma: 'Victoria, dat is een prachtige stad.' Dus zit ik ondertussen de dienstregelingen van de ferry's te bekijken. De States zal ik voornamelijk aan de westkust proberen te veroveren. Stiekem lopen er wat plannen om Yosemite en Death Valley te doorkruisen; of dit lukt zul je op de live tracker moeten bijhouden. En zie je het al voor je: ik en m'n fietsje op The Golden Gate Bridge...

'Focus on the journey, not the destination'

Twee Zuid-Koreanen op een tandem | Yukon | Alaska

Volg mij www.thecyclingdutchman.com
of klik op het fiets symbool hiernaast!

